

Formanden har ordet

Af Uffe Uhler

Sikke dog en sommer, vi har haft i år. Den har sat varmerekorder, og den har været lang og tør, ja faktisk så tør, at man skulle opleve, at græsset visnede. Hårdt for landmændene har tørken været, for det gik alvorligt ud over avlen. Men i september fik vi dog så megen regn, at der kom gang i græsset igen – heldigvis, for så kunne landmændene nå at få taget et tiltrængt slæt hø; nogle havde allerede i tørken været nødsaget til at tage hul på vinterfoderet til dyrene.

Først i oktober blev det køligere, og det satte i med små byger og blæst, og så tænkte man, at nu er vejret blevet normalt igen og har varslet efterårets komme; men nej, midt i oktober fik vi en uges tid med sensommer, der bød på daglige temperaturer over 20 grader. Dejligt, hvis man skulle nyde en tur i skoven, men det gav også ekstra sved på panden, hvis man skulle knokle.

Det skulle jeg; min søn havde indkaldt mig og bedt mig møde op til en "haster" og tage trælledragten med, så jeg kunne koble en hestetrailer på min bil og transportere en adskilt rundbuehal hjem, som han havde tusket sig til. Den skulle jeg så sammen med hans svigerfar bygge op igen hjemme på hans matrikel. Min søn er berider og skulle bruge den til sine heste, som han skulle have hjem fra opstaldning udenbys. Godt, at man kan hjælpe til, når der er brug for én, selv om man godt kan mærke, at man ikke længere er nogen vårhare.

I skrivende stund er min ømme ryg ved at være kommet sig, og vejret er begyndt

at arte sig som det hører sig til om efteråret, så mon ikke normale tilstande er på vej.

Efter disse små betragtninger, vil jeg vende mig til livet i vores soldaterforening, hvor vi som vanligt den første lørdag i august holdt vores fugleskydning på Nørre Uttrup Kaserne. Vi havde i bestyrelsen gjort, hvad vi kunne forinden og kontrolleret, at vi havde anmeldt fugleskydningen, som vi skulle i efterlevelse af kasernens bestemmelser, og ikke "skyldte noget". Alligevel var fugleskydningen tæt på at blive aflyst på grund af en inkompetent bemanning i hovedvagten, der postulerede ikke at kende noget til nogen fugleskydning og derfor nægtede os adgang, da bestyrelsen mødte op ved ottetiden.

Der måtte bruges en del tid, og der skulle ganske store anstrengelser og mange håndgreb til – lad dem være ufortalt her - før vagten blev klar over, at fugleskydningen faktisk var korrekt anmeldt til Trænregimentet, og at en instruks til vagten herom var udarbejdet. Men kort før klokken ti lykkedes det, og fugleskydningen blev gennemført, tror jeg, uden at deltagerne oplevede besværligheder i vagten.

Desværre var det ikke første gang, at vi har oplevet unødige besværligheder i vagten, så det var med en vis frygtsom spænding, jeg mødte ind den sidste lørdag i september, hvor vi skulle have vores jubilarstævne. Men til min glæde fik vi den stik modsatte oplevelse.

Her var hovedvagten bemanded med kompetente folk, som kendte til dagens opgaver, og som professionelt, smidigt og imødekommende sørgede for, at deltagernes ind- og udpassage på kasernen gik smertefrit og gelinde. Tak for det.

Jeg har kontaktet chefen for Trænregimentet om disse så dybt forskellige attituder i vagten i håbet om, at jubilarstævnets oplevelser måtte blive normen fremover, så hovedvagten kan være bemanded med kompetente folk, der kender deres opgaver. Der er ingen back up eller numre, man kan ringe til for at redde situationen om aftenen og i weekenden, hvor foreninger som vores afholder deres aktiviteter.

Man har i oktober taget fat på vinterskydningerne i både Aarhus og Aalborg. De byder foruden skydningen på dejligt samvær og hygge imellem deltagerne, hvoraf mange soldaterkammerater har

taget fruene med. Som man måske har bemærket i tidligere numre af Gyldenløve, er det fruene, der præsterer et særdeles stærkt og vindende damehold til konkurrencerne. Har du lyst til at være med, er der plads – du kan bare møde op på en skydeaften.

Med det hidtil varme efterår, bliver det vist nødvendigt at slå græsplænen en sidste gang, men så kan man vel med ro i sindet begynde at tænke på den tilstundende julehøjtid, som nærmer sig med hastige skridt.

Jeg håber, at julen må bringe jer nogle gode og hyggelige dage med afslapning i familiens skød, samt at I må komme godt ind i det nye år.

I ønskes alle en glædelig jul og et godt og lykkeligt nytår.

På gensyn i foreningen i 2019.